Virgül 24 Mart

2019-03-24 07:14:45

You don't elect politicians to commit crimes; you elect politicians to make your crimes legal. - Matt Taibbi

Politikacıları suç işlesin diye seçmezsiniz, işlediğiniz suçları yasal hale getirsinler diye seçersiniz. – Matt Taibbi

Suçun nesnel/objektif bir tarifi olmadığı belli, bir kaplanın avını yakalaması suç değil çünkü hayat kuralları bunu icap ettiriyor. İnsanların hayat kuralları ise kişiden kişiye değişiyor, kimi bir ormanda yaşadığını kabul edip anlatılan tüm ahlakın sadece güçlülerin zayıfları kontrol etmek için uydurduğu masallar olduğunu ileri sürerken, kimi bu ahlakın en önemli gerçek olduğunu düşünüyor.

Politikacıların vazifesi de bir toplumdaki çoğunluğun hayat kuralları anlayışını çeşitli şekillerde uygulamak. Üzerinde fazla düşünme imkanı yok, havayı, insanları, onların değişimlerini koklayıp, hayatın ne yönde seyrettiğine ve insanların ne istediğine bakıp popüler kalmaya çalışmak.

Böyle bakınca, idealist politikacı bir tenakuz, oksimoron. Politikacının idealisti olmaz, idealizm populus'un hayat anlayışında önemsiz bir masaldır. Politikacının pratik olması, fikrini basit cümlelerle, kısa hikayelerle anlatabilmesi makbuldür. Bu arada hakikat ve hayal birbirine karışır, korkular, vehimler, yalanlar ve yanlışlar birbirinden ayrılamayacak kadar ihtilat eder, mantıken savunulması imkansız söylemler icad edilir ama insanlara şu dağı aşınca tüm dertler bitecek hikayesini anlatabilmek gerekir.

Bizdeki politikacı da bunu yapıyor.

Ancak başarının getirdiği bir yorgunluk var, bunu farkediyoruz. Her dağdan önce hikayeyi güncellemek, hazır olmazsak bizi yenecek dağın arkasındaki düşmana dair farklı heyecanlar oluşturmak zorunda. Anlatacak hikaye azaldı, insanlar da yola çıktıklarındaki meselelerini unuttular. (2002'den bahsediyoruz, insanların çoğunun Internet diye bir şey varmış dedikleri zamanlardan.) Her dağın arkasında beka meselesi isminde bir dev olmaz, biraz da bu dağı aşınca cennet olacak diyebilmemiz gerekir.

Ama olmuyor, bu sefer tutuk. İnsanların küskün olması da değil tek mesele, siz bizi bu krizden çıkarabilir misiniz? sorusuna muvafık cevap veren azaldı. Korku da bir yere kadar insanları etkiliyor, bize oy vermezseniz diye başlayan

cümleler aslında $\it bize$ oy $\it vermeyin$ reklamı yapıyor. İşe yarasaydı Kenan Evren zamanında yarardı.

Bizdeki politikacının şansı, tabii bir de muhalefetin aslında yerinden memnun olmasıyla alakalı. Belediye seçimlerinde ise adaylar *kendine* çalıştığı için, bu *yazılı olmayan kural* rafa kalkmış oldu.

Erdoğan, Türkiye'nin konsantre ve aslında fazla politika yapılması mümkün olmayan konularında politika yapımaya çalıştı ve bunda da bir ölçüde başarılı oldu. Dönüp dolaşıp yine aynı yere, milliyetçi/devletçi politikalara yaslanmak zorunda kalmasının sebebi büyük ölçüde Türkiye'de politikanın sınırları ile ilgili. İnsanların lafta beklentileri sorunların çözümü ama bunun için değişmek gerektiğinde, en az istekli olanlar da onlar. Oy vermek büyük ölçüde bundan sonraki beş yıl için kimi suçlayacağız? sorusuna cevap vermek için. Zira büyük sorunları çözmek elinizde değil, küçük sorunları çözmek de oy getirmiyor.